

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Β. ΑΔΙΔΑΚΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ

B.1. Εγώ όμως είπα ότι «δεν θα σε σκοτώσω εγώ, αλλά ο νόμος της πόλης, τον οποίο εσύ παραβαίνοντας, τον θεώρησες κατώτερο από τις ηδονές και προτίμησες περισσότερο να διαπράξεις αυτή την ατιμία στη δική μου τη γυναίκα και στα δικά μου τα παιδιά, παρά να υπακούσεις στους νόμους και να είσαι έντιμος».

B.2. Σύμφωνα με το αδίδακτο κείμενο, η αξία του νόμου μέσα στην πόλη ήταν καθοριστικής σημασίας, καθώς ο νόμος αποτελεί τον ρυθμιστικό παράγοντα των κοινωνιών. Η δύναμη του νόμου είναι αυτή που θα «σκοτώσει» τελικά αυτόν που πράττει αμαρτήματα και προβαίνει σε αθέμιτες και παράνομες πράξεις («άλλ' ό τῆς πόλεως νόμος»). Επιπροσθέτως, ο νόμος δεν θα πρέπει να αγνοείται από τους πολίτες, ούτε να τίθεται σε κατώτερη μοίρα από αυτή που του αρμόζει («παραβαίνων περι ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησω»), καθώς η τιμωρία είναι ο θάνατος. Το είδος της ποινής που είχε καθοριστεί για τους παραβάτες του νόμου αποδεικνύει και τη θεμελιώδη θέση του μέσα στην πόλη («ἐκεῖνος τούτων ἔτυχεν ὧνπερ οἱ νόμοι κελεύουσι»). Συμπερασματικά, από καταβολής κόσμου η σημασία του νόμου μέσα σε μια πολιτεία ήταν ο στοιχειώδης παράγοντας που ρύθμιζε τις πράξεις των πολιτών, καθώς επίσης και τις τιμωρίες που τους επιβάλλονταν σε περίπτωση παραπτώματος.

B.3.α. ἀποκτενῶ: ἀποκτείναι

εἴλου: ἐλέτω

παραβαίνων: παραβῆσει / παραβῆση

ἐποίησω: ποιῶσθε

B.3.β. ἐλάττωνος: τοῦ μικροτάτου / ἐλαχίστου

μᾶλλον: μάλα

B.3.γ. τὴν γυναῖκα: ταῖς γυναῖξί (ν)

τοὺς παῖδας: τοῖς παισί (ν)

τὴν ἐμὴν: τῆς ἐμῆς

ὅστις: οὗτινος / ὅτου

B.4.α.

τῆς πόλεως: γενική κτητική στο «ὁ νόμος» του ρήματος ἀποκτενεῖ (ετερόπτωτος ονοματικός προσδιορισμός).

ἀμάρτημα: σύστοιχο αντικείμενο στο τελικό ἀπαρέμφατο «ἐξαμαρτάνειν».

τοῖς νόμοις: αντικείμενο στο τελικό ἀπαρέμφατο «πείθεσθαι».

ἐκ τῆς ὁδοῦ: εμπρόθετος προσδιορισμός που δηλώνει τον τόπο (τοπική ἀφειρηρία) και ἀναφέρεται στη μετοχή «οὐκ εἰσαρπασθεῖς».

B.4.β. Δευτερεύουσα ονοματική ἀναφορική πρόταση κρίσεως, που εἰσάγεται με τὴν ἀναφορική ἀντωνυμία «ὧνπερ», ἐκφέρεται με οριστική γιατί δηλώνει το πραγματικό και λειτουργεῖ ως ἐπεξήγηση στο αντικείμενο «τούτων» του ρήματος «ἔτυχεν».

B.4.γ. Ἐπιθετική μετοχή που λειτουργεῖ ως ἀμεσο αντικείμενο του ρήματος «κελεύσουσι».

Ἀνάλυση μετοχῆς σε πρόταση: οἱ νόμοι κελεύουσι τούτους οἱ τὰ τοιαῦτα πράττουσιν.

ΒΕΡΝΕΖΟΥ Χ.
ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ Α.
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Ε.
ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΥ Μ.
ΤΣΙΩΛΗΣ Γ.

ΔΙΑΚΡΟΤΗΜΑ

ΡΑΦΗΝΑΣ-ΑΡΤΕΜΙΔΑΣ